

1. Был один человек из Рамафаим-Цофима, с горы Ефремовой, имя ему Елкана, сын Иерохама, сына Илия, сына Тоху, сына Цуфа, --Еффрафянин;

УПО: І був один чоловік із Раматаїм-Цофіму, з Єфремових гір, а ім'я йому Елкана, син Єрохама, сина Ілія, сина Тоху, сина Цуфа, єфремлянин.

KJV: Now there was a certain man of Ramathaimzophim, of mount Ephraim, and his name was Elkanah, the son of Jeroham, the son of Elihu, the son of Tohu, the son of Zuph, an Ephrathite:

2. у него были две жены: имя одной Анна, а имя другой Феннана; у Феннаны были дети, у Анны же не было детей.

УПО: А він мав дві жінки, ім'я одній Анна, а ім'я другій Пеніна. І були в Пеніні діти, а в Анни дітей не було.

KJV: And he had two wives; the name of the one was Hannah, and the name of the other Peninnah: and Peninnah had children, but Hannah had no children.

3. И ходил этот человек из города своего в положенные дни поклоняться и приносить жертву Господу Саваофу в Силом; там [были Илий и] два сына его, Офни и Финеес, священниками Господа.

УПО: А той чоловік рік-у-рік ходив із свого міста до Шіло, щоб вклонятися та приносити жертви Господу Саваоту. А там два Ілієві сини, Гофні та Пінхас, були священниками для Господа.

KJV: And this man went up out of his city yearly to worship and to sacrifice unto the LORD of hosts in Shiloh. And the two sons of Eli, Hophni and Phinehas, the priests of the LORD, were there.

4. В тот день, когда Елкана приносил жертву, давал Феннана, жене своей, и всем сыновьям ее и дочерям ее части;

УПО: І як бував той день, і Елкана приносив жертви, то він давав своїй жінці Пеніні й усім синам її та дочкам її частини,

KJV: And when the time was that Elkanah offered, he gave to Peninnah his wife, and to all her sons and her daughters, portions:

5. Анне же давал часть особую, ибо любил Анну, хотя Господь заключил чрево ее.

УПО: а Анні давав частину подвійну, бо любив її. Та Господь замкнув її утробу.

KJV: But unto Hannah he gave a worthy portion; for he loved Hannah: but the LORD had shut up her womb.

6. Соперница ее сильно огорчала ее, побуждая ее к ропоту на то, что Господь заключил чрево ее.

УПО: А її суперниця розпалювала їй гнів, щоб докучати їй, бо Господь замкнув її утробу.

KJV: And her adversary also provoked her sore, for to make her fret, because the LORD had shut up her womb.

7. Так бывало каждый год, когда ходила она в дом Господень; та огорчала ее, а эта плакала и не ела.

УПО: І так робив він рік-у-рік, коли вона входила до Господнього дому, а та так гнівила її. І вона плакала й не їла.

KJV: And as he did so year by year, when she went up to the house of the LORD, so she provoked her; therefore she wept, and did not eat.

8. И сказал ей Елкана, муж ее: Анна! что ты плачешь и почему не ешь, и отчего скорбит сердце твое? не лучше ли я для тебя десяти сыновей?

УПО: І сказав їй чоловік її Елкана: Анно, чого ти плачеш і чому не їси? І чого сумне твое серце? Чи ж я не ліпший тобі за десятьох синів?

KJV: Then said Elkanah her husband to her, Hannah, why weepest thou? and why eatest thou not? and why is thy heart grieved? am not I better to thee than ten sons?

9. И встала Анна после того, как они ели и пили в Силоме. Илий же священник сидел тогда на сидалище у входа в храм Господень.

УПО: І встала Анна по їді та по питті в Шіло, а священник Ілій сидів на стільці при бічному одвірку Господнього храму.

KJV: So Hannah rose up after they had eaten in Shiloh, and after they had drunk. Now Eli the priest sat upon a seat by a post of the temple of the LORD.

10. И была она в скорби души, и молилась Господу, и горько плакала,

УПО: А вона була скорбна духом, і молилася до Господа та плакала гірко.

KJV: And she was in bitterness of soul, and prayed unto the LORD, and wept sore.

11. и дала обет, говоря: Господи Саваоф! если Ты призишь на скорбь рабы Твоей и вспомнишь обо мне, и не забудешь рабы Твоей и дашь рабе Твоей дитя мужского пола, то я отдам его Господу на все дни жизни его, и бритва не коснется головы его.

УПО: І склала вона обітницю, та й сказала: Господи Саваоте, якщо дійсно споглянеш на біду Твоєї невольниці, і згадаєш мене, і не забудеш Своєї невольниці, і даси Своїй

невільниці нащадка чоловічої статі, то я дам його Господеві на всі дні життя його, а бритва не торкнеться його голови.

KJV: And she vowed a vow, and said, O LORD of hosts, if thou wilt indeed look on the affliction of thine handmaid, and remember me, and not forget thine handmaid, but wilt give unto thine handmaid a man child, then I will give him unto the LORD all the days of his life, and there shall no razor come upon his head.

12. Между тем как она долго молилась пред Господом, Илий смотрел на уста ее;

УПО: І сталося, коли вона довго молилася перед Господнім лицем, то Ілій пильнував за її устами.

KJV: And it came to pass, as she continued praying before the LORD, that Eli marked her mouth.

13. и как Анна говорила в сердце своем, а уста ее только двигались, и не было слышно голоса ее, то Илий счел ее пьяною.

УПО: А Анна вона говорила в серці своїм: тільки губи її порушувалися, а голос її не був чутий. І вважав її Ілій за п'яну.

KJV: Now Hannah, she spake in her heart; only her lips moved, but her voice was not heard: therefore Eli thought she had been drunken.

14. И сказал ей Илий: доколе ты будешь пьяною? вытрезвись от вина твоего.

УПО: І сказав до неї Ілій: Аж доки ти будеш п'яною? Витверезись зо свого вина!

KJV: And Eli said unto her, How long wilt thou be drunken? put away thy wine from thee.

15. И отвечала Анна, и сказала: нет, господин мой; я--жена, скорбящая духом, вина и сикера я не пила, но изливаю душу мою пред Господом;

УПО: А Анна відповіла та й сказала: Ні, пане мій, я жінка скорбна духом, а вина та п'яного напою не пила я. І я вилила душу свою перед Господнім лицем.

KJV: And Hannah answered and said, No, my lord, I am a woman of a sorrowful spirit: I have drunk neither wine nor strong drink, but have poured out my soul before the LORD.

16. не считай рабы твоей негодною женщиною, ибо от великой печали моей и от скорби моей я говорила доселе.

УПО: Не вважай своєї невольниці за негідницю, бо я говорила аж доти з великої своєї скорботи та з туги своєї.

KJV: Count not thine handmaid for a daughter of Belial: for out of the abundance of my

complaint and grief have I spoken hitherto.

17. И отвечал Илий и сказал: иди с миром, и Бог Израилев исполнит прошение твое, чего ты просила у Него.

УПО: І відповів Ілій та й сказав: Іди з миром! А Бог Ізраїлів дасть тобі бажання твоє, яке ти від Нього жадала.

KJV: Then Eli answered and said, Go in peace: and the God of Israel grant thee thy petition that thou hast asked of him.

18. Она же сказала: да найдет раба твоя милость в очах твоих! И пошла она в путь свой, и ела, и лице ее не было уже [печально], как прежде.

УПО: А вона сказала: Нехай невільниця твоя знайде милість в очах твоїх! І пішла та жінка своєю дорогою, та й їла, а обличчя її не було вже сумне.

KJV: And she said, Let thine handmaid find grace in thy sight. So the woman went her way, and did eat, and her countenance was no more sad.

19. И встали они поутру, и поклонились пред Господом, и возвратились, и пришли в дом свой в Раму. И познал Елкана Анну, жену свою, и вспомнил о ней Господь.

УПО: І встала вона рано вранці, і вклонилася перед Господнім лицем. І вернулися вони, і ввійшли до свого дому до Рами. І Елкана пізнав свою жінку Анну, а Господь згадав про неї.

KJV: And they rose up in the morning early, and worshipped before the LORD, and returned, and came to their house to Ramah: and Elkanah knew Hannah his wife; and the LORD remembered her.

20. Через несколько времени зачала Анна и родила сына и дала ему имя: Самуил, ибо, [говорила она], от Господа я испросила его.

УПО: І сталося по році, і завагітніла Анна, та й сина породила. І назвала вона ім'я йому: Самуїл, бо від Господа жадала його.

KJV: Wherefore it came to pass, when the time was come about after Hannah had conceived, that she bare a son, and called his name Samuel, saying, Because I have asked him of the LORD.

21. И пошел муж ее Елкана и все семейство его совершит годовичную жертву Господу и обеты свои.

УПО: І пішов той чоловік Елкана та весь дім його вчинити для Господа річну жертву та

обітниці свої.

KJV: And the man Elkanah, and all his house, went up to offer unto the LORD the yearly sacrifice, and his vow.

22. Анна же не пошла, сказав мужу своєму: когда младенец отнят будет от груди и подрастет, тогда я отведу его, и он явится пред Господом и останется там навсегда.  
УПО: А Анна не пішла, бо сказала до чоловіка свого: Аж коли буде відлучений цей хлопчик, то відведу його, і він з'явиться перед Господнім лицем, і назавжди позостанеться там!

KJV: But Hannah went not up; for she said unto her husband, I will not go up until the child be weaned, and then I will bring him, that he may appear before the LORD, and there abide for ever.

23. И сказал ей Елкана, муж ее: делай, что тебе угодно; оставайся, доколе не вскормишь его грудью; только да утвердит Господь слово, [вышедшее из уст твоих]. И осталась жена [его], и кормила грудью сына своего, доколе не вскормила.

УПО: І сказав їй чоловік її Елкана: Роби те, що добре в очах твоїх! Залишайся, аж поки відлучиш його, тільки нехай виконає Господь Своє слово. І залишалась та жінка, і годувала свого сина, аж поки вона відлучила його.

KJV: And Elkanah her husband said unto her, Do what seemeth thee good; tarry until thou have weaned him; only the LORD establish his word. So the woman abode, and gave her son suck until she weaned him.

24. Когда же вскормила его, пошла с ним в Силом, [взяв] три тельца и одну ефу муки и мех вина, и пришла в дом Господа в Силом; отрок же был еще дитя.

УПО: А коли відлучила, то повела його з собою та з трьома бичками й одною ефою муки, і бурдюком вина, і привела його до Господнього дому до Шіло. А той хлопчик був ще малий.

KJV: And when she had weaned him, she took him up with her, with three bullocks, and one ephah of flour, and a bottle of wine, and brought him unto the house of the LORD in Shiloh: and the child was young.

25. и закололи тельца; и привела отрока к Илию

УПО: І зарізали бичка, і привели того хлопчика до Ілія.

KJV: And they slew a bullock, and brought the child to Eli.

26. и сказала: о, господин мой! да живет душа твоя, господин мой! я--та самая женщина, которая здесь при тебе стояла и молилась Господу;

УПО: І вона сказала: О, пане мій, як жива душа твоя, мій пане, я та жінка, що стояла з тобою отут, щоб молитися Господеві.

KJV: And she said, Oh my lord, as thy soul liveth, my lord, I am the woman that stood by thee here, praying unto the LORD.

27. о сем дитяти молилась я, и исполнил мне Господь прошение мое, чего я просила у Него;

УПО: Я молилася за дитину цю, і Господь дав мені жадання моє, що я просила від Нього.

KJV: For this child I prayed; and the LORD hath given me my petition which I asked of him:

28. и я отдаю его Господу на все дни жизни его, служить Господу. И поклонилась там Господу.

УПО: А тепер я віддаю його Господеві на всі дні, скільки він жаданий для Господа. І вклонилася там Господеві.

KJV: Therefore also I have lent him to the LORD; as long as he liveth he shall be lent to the LORD. And he worshipped the LORD there.